

En moviment | Actualitzat el 13/03/2022 a les 20:00

?La sentència condemnatòria de Roger Aguayo només té en compte la versió dels mossos

L'Audiència de Barcelona condemna el jove de Calldetenes a un any i mig de presó | La defensa ja prepara el recurs basat en les contradiccions dels agents de policia i en les proves exculpatòries que va presentar al judici que la sentència no té en compte

Manifestació de suport a Roger Aguayo, el 4 de desembre passat a Vic | Sara Blázquez

L'Audiència de Barcelona ha condemnat Roger Aguayo, el jove de Calldetenes detingut durant el tall de carretera a Gurb del 21 de febrer de 2019 per protestar contra el judici de l'1-O que s'estava fent a Madrid. El tribunal només ha acabat donant credibilitat a la versió donada al judici pels mossos d'esquadra que hi van declarar, i n'ha tret als de la defensa. La defensa d'Aguayo ja està preparant el recurs, ja que considera que la sentència no té en compte algunes de les proves exculpatòries que va presentar en el judici.

En concret, es condemna a Roger Aguayo a una pena d'un any i sis mesos de presó i una multa de 360 euros per haver agredit i lesionat a dos mossos d'esquadra, amb número de placa 18.865 i 17.028, quan aquests volien desallotjar les persones concentrades a la carretera. També a indemnitzar els dos mossos lesionats amb 3.180 i 2.160 euros, respectivament. El valor de la multa s'extreu dels 53 i 36 dies que van estar de baixa els dos agents per les lesions produïdes a la mà. En canvi, l'absol del delictes de desordres públics que li imputava l'acusació particular que va representar al judici als dos mossos d'esquadra lesionats. Les penes que

imposa el tribunal són les que demanava la fiscalia i no pas les de l'acusació particular que eren superiors. Encara que en una segona instància es confirmés la sentència condemnatòria, Aguayo no hauria d'ingressar a presó, en ser la pena inferior als dos anys i no tenir antecedents penals.

La sentència de l'Audiència de Barcelona dona absoluta credibilitat a la versió donada pels dos mossos, tant sobre l'autoria de les lesions rebudes com al fet que Aguayo s'hauria canviat de roba entre una agressió i una altra. En canvi, ni tan sols s'esmenta la prova fotogràfica que va presentar la defensa en el judici, que va durar 15 hores, que presumiblement demostraria que Aguayo ja anava amb la roba que el van detenir abans de la primera de les agressions.

De fet, la credibilitat que es dona a la versió dels Mossos va fins al punt que, en el cas d'un d'ells, malgrat ser part interessada, ja que l'acusació particular que els representa demanava indemnitzacions que sumaven més de 6.000 euros, precisament pel fet que aquest agent és testimoni i perjudicat alhora, el tribunal considera que per això, «li donem especial credibilitat». La defensa d'Aguayo va citar durant el judici jurisprudència segons la qual la versió d'un mossos, quan és part interessada, precisament no té tanta validesa que quan és el testimoni d'un mer agent de policia que ha actuat en uns fets concrets.

Unes imatges exculpatòries que ni se citen en la sentència

L'advocat d'Aguayo, Cèsar Lagonigro, president de l'Associació d'Advocats d'Osona en Defensa dels Drets Humans, també va presentar al judici un conjunt d'imatges on es resseguien alguns dels incidents ocorreguts durant el desallotjament de la carretera per part dels Mossos, i en la qual es podia veure una altra persona que, sense que se'l reconegués, sí que concordava amb la indumentària que atribueixen els agents al seu agressor, i com en el marc d'un estira-i-arrotonsa per defensar-se, hauria pogut donar algun cop a algun dels agents.

Un dels mossos en el moment de declarar. La imatge està presa del monitor des d'on els periodistes van haver de seguir el judici en 'streaming' Foto: Ferran Domènech

El tribunal, en canvi, dona credibilitat únicament a la versió que Aguayo es va canviar la roba perquè no se'l pogués identificar per part de la policia. Pel que fa a la versió de totes les persones que va presentar la defensa com a testimoni per reforçar les tesis que Aguayo no havia estat l'agressor, el tribunal les tomba automàticament només basant-se en unes presumptes contradiccions. Aquestes no es refereixen tant als fets en si de les agressions als mossos, sinó al fet que els testimonis van dir que no havien vist cap foguera ni havien sentit moltes indicacions per megafonia dels Mossos demanant que es desallotgés la carretera. Com que en el judici es van presentar imatges de la foguera i un àudio amb la gravació de les indicacions per megafonia, aquest sol fet desvirtua, a parer del tribunal, la resta d'explicacions dels testimonis de la defensa. De fet, en la mateixa sentència s'indica que les imatges de la foguera són de les 11 del matí, una hora i mitja després que Aguayo ja hagués estat detingut.

Tampoc es dona cap mena de credibilitat pel mateix motiu, perquè va dir que no havia vist la foguera, a la declaració com a testimoni d'un periodista que va ser al tall fent-hi fotografies. El periodista va dir que la manifestació havia estat «familiar, pacífica i amb càntics», i que en tot cas, l'actitud més agressiva havia estat la dels Mossos, que van donar cops de porra, van arrencar pancartes i van donar empentes amb els escuts. Si bé el tribunal en més d'una part de la sentència dona credibilitat als agents de policia en declarar al judici com a testimonis i, per tant, amb l'obligatorietat de dir la veritat, a diferència d'Aguayo, que com a acusat, no la té, en el cas del periodista, que també hi declarava com a testimoni, el tribunal diu que la seva declaració és d'una «inveracitat tan patent com reprovable».

El to de la sentència, incriminadori també amb el tall de carretera

El to utilitzat en tota la sentència és clarament incriminadori, no només cap a Aguayo, sinó a l'actitud de la resta de més de mil manifestants que es van concentrar al punt de confluència de l'Eix Transversal i la C-17 aquell 21 de febrer de 2019. Fins al punt que absol Aguayo de delictes de desordres públics perquè no pot imputar-li alguns dels requisits que la jurisprudència del Tribunal Suprem exigeix per considerar que hi ha aquest tipus de desordres, però sí que en diversos punts de la sentència hi ha diverses afirmacions recriminatòries cap al tall de carretera i els seus efectes en la circulació, sense que ni tan sols aquest fos l'objecte del judici. En aquest sentit, el tribunal considera que el tall va representar una «clara extralimitació del dret constitucional de reunió i manifestació».

Segons l'advocat defensor d'Aguayo, Cèsar Lagonigro, «si bé ja teníem clar a qui ens enfrontàvem, així com el sentit de la sentència, que en casos de repressió ja està més o menys escrita abans de començar», ell tenia l'esperança que la prova presentada durant el judici pogués posar en dubte les acusacions dels Mossos. La mateixa esperança que mostra ara davant el recurs que presentaran, «més després d'aquesta sentència», que considera que no argumenta prou el valor de la prova condemnatòria. També destaca el que ell considera «múltiples contradiccions» dels Mossos que tampoc recull la sentència.

Presentació de la campanya de suport a en Moli i en Pau, el 23 de febrer a l'Ajuntament de Calldetenes Foto: CDR Calldetenes

Nova petició de presó per a un altre veí de Calldetenes

Aquest dijous, 10 de març, va fer-se a l'Ajuntament de Calldetenes un acte de suport a Roger Aguayo, que va servir també per reforçar la campanya en favor de l'absolució d'en Moli i en Pau, dos joves més, el primer veí de Calldetenes mateix i el segon de Terrassa, als quals es jutja el 6 d'abril a Barcelona després de ser detinguts en el marc de les protestes de l'1 d'octubre de 2020. En concret, els demanen una pena d'un any i mig de presó per un delictes de desordres públics i una de tres anys i mig pel d'atemptat. El 23 de febrer passat ja es va fer a l'Ajuntament de Calldetenes mateix la presentació de la campanya de suport a en Moli i en Pau.